

ve chlévě

Eva Fiedler

Jahrbuch für Franz-Kett-Pädagogik GSEB 2019, Copyright Franz Kett-Verlag GSEB

upraveno pro čtení v rolích

Vypravěč:

Chci vám vyprávět o jednom chlévě. Určitě si hned vzpomenete na chlév v Betlémě. Mohl by to ale být klidně chlév v Dolní Lhotě nebo v Nové Vsi. Bydlí v něm různí obyvatelé. Žijí společně a společně také pracují. Klidně byste mohli říci, že jsou jedním společenstvím nebo klidně jednou rodinou. Možná třídou nebo kolegy v zaměstnání. Poslechněte si, co se v tom chlévě jednou stalo...

Kozlík:

„Méé, méé, méé! Komu z vás se chce se mnou něco podniknout? Mám chuť skákat kolem a přes něco! Méé, méé, méé!“

Volek:

„O co jsi zase zakopl?“

Kozlík:

„Méé, méé, nech mě skákat, méé, méé,“

Volek:

„Pořád jen mečíš. A k tomu to skákání sem a tam. Jde mi to opravdu na nervy!“

Kozlík:

„Méé, méé, je tu málo místa. Potřebuji víc prostoru. Mohl by konečně někdo odvalit tenhle balík slámy stranou? Osel by to mohl udělat! Méé, méé, méé.“

Oslík:

„Íáá, íáá, zase já!“ Zase hledáte hlupáka, na kterého byste všechno naložili. Se mnou ale nepočítejte! V žádném případě! Ani mě to nenapadne! Ani kopýtkem nehnu! Íáá, íáá!“

Ovečka:

„Bééé, bééé, osle, nebud' přece tak tvrdohlavý. Pochop, že kozlík potřebuje více místa, jinak nemůže být sám sebou.“

Oslík:

Takhle přihloupě mluvit může jen ovce! Tvoje přemlouvání kozlíkovi také moc nepomůže!“

Volek:

„Bůů, bůů, to je zase volovina! Bůů! My volové

musíme holt tahat dvoukolák z bláta. A když se konečně dostaneme do pohybu, a napneme všechnu svou sílu, pak se hned ozve: Takové zbrklé vytahování se! Kdyby se radši držel na uzdě! Bůů, bůů!“

Prasátko:

„Chro, chro, chro, budeme něco jíst? Mlask, mlask, už mám takový hlad!“

Kozlík:

„Méé, méé! Řekni mi, umíš myslet také na něco jiného než na jídlo?“ Sníš, co můžeš a pak jen rozvalený ležíš a smrdíš k tomu.“

Oslík:

„Íáá, íáá, je to tak. A vůbec, podívej se, jak to kolem tebe vypadá! Mohl by sis trochu uklidit! Je to tu jak ve chlévě! Ať tě ani nenapadne, že bych to za tebe uklízel! To by ses, chlapče, nedočkal. Íáá, íáá!“

Vypravěč:

A tak to v tomto chlévě šlo dál a dál... Když se otevřely dveře. Zvířátka okamžitě zmlkla. Do chléva vešla žena a za ní muž. Vypadali prokřehlí a unavení. Muž nesl malou lampu. Její plamen vneslo do chléva teplé paprsky světla.

Josef:

„Pojď dál, Marie. Je tu sice trochu dusno a lecos tu smrdí, ale aspoň je tu teplo.“

Marie:

„To je dobré, Josefe, konečně máme aspoň střechu nad hlavou.“

Kozlík (potichu):

„Ale nééé, teď tu bude ještě těsněji!“

Vypravěč:

Té noci se Marii ve chlévě narodilo dítě. Chlapec. Zvířátka žasla nad tím křehkým, slaboučkým a zranitelným dítětem. Narozené dítě – jaký zázrak! Dítě si všechny prohlíželo svýma vykulenýma očima. Nebe se odráželo v jeho očích. A jeho oči projasnily celý chlév.